

Skandinaviens Stjerne

Organ for de Sidste-Dages Hellige.

Sandhed, Kundskab, Dyd og Tro forenet.

Nummer 22

15. November 1913

62. Aargang

Tempeltjenesten og det hellige Præstedamme.

Af Apostel James E. Talmage i »The House of the Lord«.

Som omtalt i foregaaende Kapitler (se Side 273) erklærer Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige paa det bestemteste, at Templer, opførte og indviede til den Allerhøjestes Tjeneste, ere nødvendige i vores Dage, og at Kirken har saaet det guddommelige Hverv at bygge og vedligeholde saadanne Helligdomme og indgaa i dem for at udføre Evangeliets frelsende og ophøjende Ordinancer for baade Levende og Døde.

Dette Arbejde har allerede antaget et paa en Gang storstaaet og forbausende Omfang. Daabsordinancer med tilhørende Haandspaalæg-gelse, Ordination til Præstedømmet og Beseglinger, baade af Mand og Hustru til hinanden og af Børn til deres Forældre, ere i denne Udeling udførte i Templerne i et Antal, der allerede tæller mange Millioner, og Arbejdet fortsættes med usvækket Fver og Ridkærhed.

Jesu Kristi Evangelium er givet til Menneskeslægtens Frelse; dets Fordringer og Love ere gjældende baade for de Levende, som ere saa lykkelige at høre Evangeliets glade Budskab, medens de leve i Kjødet, og for de Døde, som annamme Sandheden i Alandeverdenen. Evangeliet er gjennemtrængt af den ubegrændede Altruismes Aland; dets frelsende Magt rækker ud gjennem Dødens Porte. Da dette Arbejde for de Døde kun kan udføres paa saadanne hellige Steder, som ere indrettede og indviede dertil, vil der altid være Brug for Templer, saa længe der er Sjæle, som vente paa disse Ordinancers Udførelse.

Den Tidsalder, hvori vi leve, er den mest betydningsfulde i

Berdenshistorien; thi den bærer i sit Stjød baade Fortidens Frugter og en endnu større Fremtids levende Frø. Den er Tidernes Gyldes Husholdning, for hvilken forbinalgne Husholdninger kun have været Forberedelser og Indledninger. Det fræsende og helliggjørende Arbejde, der udføres i vores Dages Templer, overgaar det, der fandt Sted i tidligere Tiders Templer, ligesom Dagens klare, fulde Lys overgaar Morgendæmringens Taage.

Tempeltjenesten i Salomons, Berubbabels og Herodes' Templer blev udført under det mindre eller aaroniske Præstedømmes Autoritet; thi det højere eller melkjedekskne Præstedømme, hvis oprindelige Navn er det hellige Præstedømme efter Guds Søns Orden, var bleven borttaget ved Moses. Vores Dages Templer administreres under den højere Myndighed. Bigtigheden og Betydningen af Forskjellen mellem disse to Præstedømmer ville vi nu omtale lidt nærmere. At disse to ere adskilte og selvstændige i deres Væsen, fremgaar af Pauli Ord i Brevet til Hebreerne:

„Hvis der altsaa var Fuldkommelse at faa ved det levitiske Præstedømme (thi paa Grundlag af dette har jo Folket faaet Loven), hvilken Trang var der da yderligere til, at en anden Slags Præst skulde opstaar efter Melkjedeks Bis og ikke nævnes efter Aarons Bis? Naar nemlig Præstedømmet omfistedes, sker der med Nødvendighed ogsaa en Omskiftelse af Loven.“ (Heb. 7 : 11—12.)

Apostelen lægger Vægt paa det melkjedekskne Præstedømmes Overlegenhed, idet han henviser til Jesus Kristus som en Upperstepræst efter Melkjedeks Bis. (Se Heb. 5 : 6, 10; 6 : 20; Ps. 110 : 4; 1. Mos. 14 : 19.) Patriarkerne fra Adam til Moses vare i Besiddelse af dette Præstedømme. Aaron blev ordineret til en Præsts Embede, ligeledes hans Sønner; men at Moses havde en højere Myndighed er tydeligt vist gjennem Herrens Trettessættelse af Aaron og Miriam. (4. Mos. 12 : 1—8.) Efter Aarons Død indtog hans Søn Eleazar hans Stilling som Upperstepræst i det mindre Præstedømme, og selv Josua maatte gaa til ham for at søge Raad og Instruktioner. (4. Mos. 27 : 18—23.)

Fra Moses' Død, og til Kristus paabegyndte sin Gjerning, sandtes kun det mindre eller aaroniske Præstedømme paa Jordens med Undtagelse af saadanne Tilfælde, hvor den højere Myndighed er bleven meddelt visse Personer, der vare kaledede til at udføre en særlig Mission, som for Ex. Herrens udvalgte Profeter Esaias, Jeremias, Ezefiel og andre. Det er tydeligt, at disse Profeter, Seere og Åabenbarere vare særligt og individuelt beskikkede; men det ser ud til, at de ikke havde Ret til at ordinere Andre til denne Myndighed; thi paa deres Tid var det højere Præstedømme ikke paa Jordens i en fuldkommen organiseret Tilstand med Embedsmænd og Quorumer. Saaledes var Tilfældet derimod ikke med det aaroniske eller levitiske Præstedømme; thi dets Embeder og Alfedlinger vedbleve indtil Kristus. Den sidste, der holdt og udøvede det

aaroniske Præstedømmes Mhndighed under den gamle eller mosaiske Uddeling, var Johannes den Døber, som var særligt bestykket. Dette er fremstillet paa følgende Maade i ny Åabenbaring:

„Men Moses lærte Israels Børn dette tydeligt i Ørkenen og søgte med Flid at helliggøre sit Folk, at de maatte se Guds Ansigt;

Men de forhærdede deres Hjerter og kunde ikke taale hans Nærverelse; derfor svor Herren i sin Brede (thi hans Brede var optændt imod dem), at de ikke, medens de vare i Ørkenen, skulde indgaa til hans Hvile, hvilken Hvile er hans Herligheds Fylde.

Derfor tog han Moses ud af deres Midte, og ligeledes det hellige Præstedømme;

Og det mindre Præstedømme vedblev, hvilket Præstedømme har Nøglen til Engles Betjening og det forberedende Evangelium,

Hvilket Evangelium er Evangeliet til Omvendelse og Daab og Syndsforladelse, og Loven om kjædelige Bud, hvilket Herren i sin Brede lod vedblive med Aarons Hus blandt Israels Børn indtil Johannes, hvem Gud opreiste fuld af den Helligaand fra sin Moders Liv;

Thi han blev døbt, medens han endnu var i sin Barndom, og blev ordineret af en Guds Engel, da han var otte Dage gammel, til denne Magt, til at omstyrte Jødernes Rige og gjøre Herrens Vej ret for hans Folks Aashn for at berede dem til Herrrens Tilkommelse, i hvis Haand al Magt er given.“ (Pactens Bog 84 : 23—28.)

Det højere eller melkisedefiske Præstedømme blev gjengivet af Jesus Kristus selv og forblev hos Apostlerne og i Kirken under deres Administration efter hans Korsfæstelse, men tabtes igjen under det store Frafald.

Det hellige Præstedømme i sin Fylde er gjengivet til Jordens i vores Dage, ikke alene det mindre Præstedømmes Embeder som Diakon, Lærer og Præst, hvilke udgjøre det aaroniske eller levitiske Præstedømme, men ogsaa den højere Mhndighed — Eldster, Halvijerds, Patriarker, Apostle og Højpræster.

Det aaroniske Præstedømme er opkaldt efter Aarons, som blev kaldet til at tale for Moses og til under Moses' Ledelse at virke for Guds Hensigters Opfyldelse blandt Israels Børn. (2. Mos. 4 : 14—16.) Af denne Grund kaldes det ofte det mindre Præstedømme, men uagtet det er mindre end det andet, er det dog hverken lille eller ubetydeligt. Medens Israel vandrede i Ørkenen, blev Aarons og hans Sønner kaldte ved Åabenbaring og bestykkede til at forrette Præstetjeneste i Israel. (2. Mos. 28 : 1.)

Paa et senere Tidspunkt i Israels Historie udvalgte Herren hele Levi Stamme til at være Aarons behjælpelig med Udførelsen af Guds-tjenesten. Leviternes særlige Pligter bestode i at tage Vare paa Tabernaklets hellige Kar og Inventar og at deltage i Tabernakeltjenesten. Leviterne blev udsete til at træde i Stedet for de Førstefødte af alle Stammerne, som Herren fordrede til at gjøre Præstetjeneste lige fra

den Tid, da den sidste store Plage ramte Egypterne, ved hvilken den Førstefødte i ethvert ægyptisk Hus blev ihjelslagen, medens de Førstefødte i Israel blev saanede. (4. Mos. 3 : 12—13; 39 : 44—45, 50—51.) Denne Kaldelse, som Leviterne saaledes modtoge, har desfor faaet Navnet det levitiske Præstedømme. (Heb. 7 : 11.) Det maa betragtes som en Tilsøjelse til det aaroniske Præstedømme og er ikke i Besiddelse af den højeste præstelige Myndighed. Det aaroniske Præstedømme, saaledes som det er gjengivet til Jorden i denne Uddeling, indbefatter den levitiske Orden. (Bagtens Bog 107 : 1, 20.) Dette Præstedømme holder Nøglerne til Engles Betjening og til at forrette Evangeliets ydre Ordinancer. Det bestaar af Diaconer, Lærere og Præster, og Biskoppen er den præsiderende Myndighed.

Det større eller melkisedekske Præstedømme er opkaldt efter Kongen af Salem, en stor Upperstepræst; før hans Tid „kaldtes det: det hellige Præstedømme efter Guds Søns Orden; men af Agtelse eller Ærbodighed for det højeste Værens Navn og for ikke at gjentage hans Navn for ofte kaldte de, nemlig Kirken i Oldtiden, Præstedømmet efter Melkisedek“ (1. Mos. 10 : 18; Heb. 7 : 1—17; Bagtens Bog 107 : 2—4.) Dette Præstedømme har Ret til Præsidentskabet i alle Kirkens Embeder, og dets vigtigste Opgave er at gjøre Tjeneste i aandelige Ting; thi det besidder Nøglerne til alle Kirkens aandelige Veligheder, har Ret til, „at Himseneaabnes for dem, at have Samfund med den Førstefødtes Forsamling og Menighed, samt nyde Samfund med og være nær hos Gud Fader og Jesus Kristus, vor Mægler i den nye Bagt“. De særlige Embeder, som høre til det melkisedekske Præstedømme, ere Apostel, Patriark eller Evangelist, Højpræster, Halvfjærds og Eeldster.

Bore Dages Templer ere betjente af og de hellige Ordinancer udførte under det højere eller melkisedekske Præstedømmes Autoritet, den højeste Myndighed, som nogensinde er beseglet paa Mennesker. Den guddommelige Profeti, som Malachias forkynder, er ved at gaa i hurtig Opfyldelse. Elias, Profeten, er bleven sendt til Jorden og har meddelt Kirken den Magt og Myndighed, hvormed dette store Arbejde for de Døde udføres. Som Følge af hans Komme blive Fædrenes Hjerter vendte mod deres Børn og Børnenes Hjerter mod Fædrene og alt dette som en Forberedelse for Kristi andet Komme.

— Søg Guds Rige først. Først! Ikke mange Mennesker gjøre dette. De lukke lidt Religion ind hist og her — en Gang om Ugen maaesse. De kunne lige saa godt lade være. Det er ingen Nyte til at søge Guds Rige, medmindre vi søger det først. D.

Efteraarškonferencen i Aalborg.

Konferencen i Aalborg begyndte Lørdag Aften den 4. Oktober i Forsamlingsalen, Valdemarsgade 2. Præsident M. Christophersen, 3 besøgende Eldster og alle de i Konferencen virkende Missionærer vare tilstede samt en Del Søskende og Venner fra Frederikshavn og Brønderslev.

Mødet aabnedes med Salmen: „Gjør, hvad er Ret“. Bon af W. L. Breinholt og Salmen: „Fryd dig, o Jord“. Efter at Konferencepræsident John F. Petersen havde budt de Forsamlede Velkommen, aflagde følgende Eldster deres Rapporter over Arbejdet i de forløbne 6 Måneder: Adolph Petersen og Ezra M. Nielsen, Frederikshavn, og George Jensen, Brønderslev.

Koret sang til Afvegling: „Som Staden, der paa Bjerget staar“. Præs. John F. Petersen rapporterede Aalborg Gren. Tilstanden i Grenen er god og alle dens Organisationer i en trivelig Forfatning. Eldsterne Wilsford L. Breinholt, Crastus P. Petersen, William Jensen og Heber S. Nielsen omtalte deres Arbejde i Aalborg Gren og bar deres Bidnesbyrd.

Mødet sluttedes med Salmen: „Fra Himlens høje Hvelv“.

Takfigelse af Præs. M. Christophersen.

Søndag Morgen kl. 10 aholdt Søndagsstolen sin Konference. Den aabnedes med Sangen: „Vor velkommen, Søndag Morgen“. Bon af Eldste Ole Andersen. Derefter Sangen: „Der er Skønhed her paa Jord“.

Rapporter fra Konferencens Søndagsstoler aflagdes derefter som følger: Aalborg Gren af Bestyrer Valdemar Gerlach, Frederikshavn Gren af Eldste Adolph Petersen og Brønderslev Gren af Eldste George Jensen.

Et interessant og godt udført Program, bestaaende af Sange, Oplesninger, Korlektier og Klassøvelser, blev derpaa givet af Aalborg Grens Søndagsstole.

Eldste John S. Hansen udalte sin Glæde over at have haft Lejlighed til at lytte til det smukke Program og opmuntrede Skolens Lærere og Elever til at fortsætte det gode Arbejde.

Til Afvegling blev Salmen: „Hører, I Stammer og Slægter paa Jord“, assungen, hvorefter Eldste Ole Andersen talte nogle opmuntrende Ord til Børnene.

Præs. Martin Christophersen omtalte de store Belsignelser, der ere forbundne med at adlyde Evangeliet i vor Uugdom og at have Lejlighed til i Søndagsstolen at lære Vejen til Frelse at kjende. Han opfordrede Børnene til at sætte deres Maal højt og stræbe at naa det.

Skolen sluttedes med Sangen: „Jorden med sit Blomsterflor“.

Takfigelse af Eldste Louis Jacobsen.

Søndag Efter m. Kl. 2. Mødet aabnedes med Salmen: „De lette Bud i Stib med Rør“. Bon af Eldste George Jensen og Salmen: „Morgenrødens Straaler bryde“. Præs. John F. Petersen aflagde Rapport over Arbejdet i Aalborg Konference i det forløbne Halvaar. 8 Eldster have virket i Konferencen, og de have i den Tid uddelt 18,532 Skrifter, omsat 230 Bøger, besøgt 7,781 Fremmedes Huse, havt 985 evangeliske Samtaler, døbt 21 og velsignet 5 Børn. Konferencen har 328 Medlemmer, hvoraf 38 holde Præstedømmet, og 106 Børn.

Br. H. C. B. Hansen rapporterede, at Aalborg Skrifteforening havde uddelt 624 Skrifter og omsat 42 Bøger.

Missionspræsident Martin Christophersen talte om Tilstanden i Missionen og den Mangel paa Missionærer, som nu gjør sig gjældende. Han foreslog deruæst Kirkens Generalautoriteter, saaledes som de bleve vedtagne ved den sidst afholdte Generalkonference i Salt Lake City, Utah, og Missionens Autoriteter som følger: G. Taft Benson som midlertidig Præsident over den europeiske Mission, Martin Christophersen som Præsident over den skandinaviske Mission med John S. Hansen som Oversætter og Redaktionssekretær ved „Skandinaviens Stjerne“ og Jesse H. Nielsen som Missionssekretær. Derefter foreslog han at løse Konferencepræsident John F. Petersen og Søster Agda Petersen med Tilladelse til at rejse hjem og at indsætte Eldste William Jensen som Præsident over Aalborg Konference og W. L. Breinholt som Konferencens Sekretær. Alle Forslagene vedtages enstemmigt.

Koret sang til Afvegling: „Du, som dadler og sordømmer“.

Præs. John F. Petersen foreslog derpaa at løse Eldste George Jensen fra hans Missionsvirksomhed i Aalborg Konference og op læste derefter Eldsternes Beskæftelser som følger:

Aalborg Gren: William Jensen, Forstander, med W. L. Breinholt, G. P. Petersen og Heber Nielsen som Medarbejdere, Valdemar Gerlach som Leder af Sangkoret, A. Gerlach som Organist og Søster Kathrine Thomsen som assistente Organist.

Frederikshavn Gren: Adolph Petersen, Forstander, med Ezra M. Nielsen som Medarbejder.

Præs. Petersen sagde, at han havde glædet sig meget ved at blive bekjent med de Hellige i Aalborg, og uagtet han kom som en Fremmed til denne Stad, følte han dog, som om han kendte hver Person i Grenen, og takkede dem alle for deres Venlighed og Hjælp.

Eldste William Jensen sagde, at det var hans Ønske at udføre de Bligter, som nu paahvilede ham, efter bedste Evne, saaledes at Konferencen kunde vedblive at voxe og trives.

Eldsterne George Jensen og Louis Jacobsen talte derefter nogle få Minuter og bar deres Vidnesbyrd.

Mødet sluttedes med Salmen: „Kjærlighed er Lysets Kilde“.

Taksgelse af Eldste Ezra M. Nielsen.

Søndag Aften Kl. 7. Mødet aabnedes med Salmen: „Nu Zions Sol paany opgaar“. Bøn af Eldste William Jensen; derefter sang Koret: „Hellige Tone“.

Eldste Ole Andersen omtalte Guds Riges Oprættelse paa Jorden og viste, at dette Rige havde en Konge, Embedsmænd og Borgere samt Love og Ordinancer, der maatte adlydes af Alle, som ønskede at blive Medlemmer af dette Rige.

Koret sang: „Hvile“.

Eldste John S. Hansen forklarede Nødvendigheden af at adlyde Guds Love; disse Love ere evige, og al den Fattigdom, Sygdom og Nød, der findes i Verden, er ikke Guds Villie eller skabt af Gud, men Resultaterne af Menneskenes egne Overtrædelser af de evige Love. Gud ønsker at frigjøre Menneskene fra alle disse Ting, men denne Frigjørelse kan kun komme gjennem Evangeliet.

Præs. Mr. Christophersen omtalte de Belsignelser, som de Sidste-Dages Hellige nyde, og den Aaland og Kraft, som gjør sig gjældende i Kirken. Han opmuntrede Alle til at undersøge Evangeliet i Oprigtighed og slutte Bagt med Herren.

Mødet sluttedes med en Sang af Koret: „Gud vær med dig“.

Takkigelse af Præs. John F. Petersen.

Mandagen den 6. Oktober afholdtes det sædvanlige Præstedømsmøde for Eldsterne, og om Aftenen var der en selfstabelig Sammenkomst, som inddeledes med Koncert af Sangkoret, hvorefter den kvindeelige Hjælpeforening afholdt en Basar og serverede Forfriskninger.

Wilford L. Breinholt,
Sekretær.

Tankesprag.

Der er nogle Mennesker, som altid have hele deres Rigdom hos sig. De behøve ikke et paladslignende Hjem eller en velsyldt Pengepung. De behøve ikke at kjøbe sig Adgang til det gode Selskab; thi Alle holde af dem. De ere velkomne allevegne, fordi de have, hvad Penge ikke kunne kjøbe: et glad, muntert, hjælpjæmt og behageligt Væsen.

Alle ønske at omgaas dem, fordi det er en Glæde at være i deres Selskab. Alle elste Solsskin og høde Skummelheden og Mørket.

Ingen nok saa velspækket Pengepung kan veje op med en god og venlig Opræden. Ingen materiel Rigdom kan sættes ved Siden af et lykkeligt Sind, der udstraaler Glæde og Tilsfredshed.

Men saadanne Egenskaber kunne ikke udvikles og forenes med Egenhærighed og Selvgodhed. Det er Mennesker, som have Noget at give, og ikke dem, som kun ønske at modtage, der er Forespørgsel ester overalt.

Tordag den 15. November 1913.

Præsident Hjrum M. Smiths Hilsen.

Efter at være kaldet og udsendt formedelst Profetiens Land og beskikket ved Haandspaalsæggelse af Kirkens øverste Præsidentskab til at præsidere over den europæiske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige, og efter at have naaet Liverpool den 30. September 1913 efter en behagelig Overrejse, vil jeg gjennem „Stjernen“ sende alle de Sidste-Dages Hellige min hjerteligste Hilsen. Jeg paaskjønner tilfulde den store Ere, der saaledes er vist mig, og jeg paatager mig denne Kaldelses Ansvar og Pligter med et glad og ydmigt Sind. Jeg har Tillid til Herren; paa ham stoler jeg, og jeg ser op til ham i Tro til, at han vil give mig Kraft og Visdom og sin hellige Lands Inspiration til at udføre det Arbejde, som han har kaldet mig til, saaledes at Værket maa gaa fremad og hans Navn forherliges. Jeg inødeser med Glæde den Tid, da jeg vil saa Lejlighed til at møde Eder i Eders respektive Konferencer.

Jeg er fuldtud overbevist om, at jeg vil blive godt og venligt modtaget, og at jeg ligefom mine Førgjængere i denne Stilling vil blive understøttet og op holdt af Eder gjennem Eders Tro, Eders Forbønner og Eders gode Arbejde. Jeg kan forsikre Eder om, at det vil være mig en stor Glæde at se Eder og høre Eders Røst og fremfor Alt at lære Eders Hengivenhed at kjende for den Sag, J have sluttet Eder til. Smidertid vil jeg nu alvorligt og inderligt formane alle Kirkens Medlemmer til at holde endnu mere fast end nogensinde ved Evangeliet, som J have annammet, og som er i Stand til at frelse Eders Sjæle. Være trofaste og nidsjære i Efterlevelsen af de Bud og Love, som J have paataget Eder, da J nedgik i Daabens Bande; stræb altid efter at holde Herrens Besalinger; sog ved stadig Bon og i ørlig Altraa at overvinde den menneskelige Naturs Svagheder, og indret Eders Liv efter de Værdomme og Principper, som Kristus har givet, og hvorpaa evigt Liv beror.

Lev i Kjærlighed og Overbærenhed med hverandre, som det sommer sig Herrens Disciple; understøt og forsvar hverandre i al Retfærdighed, og være taalmodige og tilgivende overfor hverandres Svagheder.

Lad Eders Opsørsel være upaaklagelig, og lad Eders Exempel tale højt til Alle om den hellige Religion, J have annammet, saa at Andre, som se Eders oprigtige og ørlige Vandel, kunne tilskyndes til ligesom J at blive den Herres Jesu tro Efterfølgere. Styrk de Grene, hvortil J høre. Udsold Zions Banner i Eders Fædreland. Sog med Jver at

erhverve Eder en saadan Tro og Kraft, at I kunne blive i Stand til at staa alene i Jesu Kristi Bidnesbyrd og i Kundskaben om, at det er Sandhed, at Evangeliet er gjengivet ved Profeten Joseph Smith. Hjælp og bistaa Kirkens Eldster i deres Missionsarbejde, saa vidt det er Eder muligt. Støt navnlig Konferencens og Missionens Præsidenter i Udførelsen af deres hellige Gjerning. Viis ligeledes de lokale Myndigheder Respekt, og lad Brødrene være ivrige efter at gjøre sig værdige til at modtage det hellige Præstedømme og siden øre deres Kald for Herren. Være nidsjære i Udførelsen af de Bligter, som blive paalagte Eder. Lad Enhver være sin Del af den Byrde, der paahviser Menigheden, nemlig Vedligeholdelsen og Opbyggelsen af de Organisationer og Grene af Kirken, hvortil han hører, saaledes at de omressende Eldsters Tide i større Grad kan benyttes til at bringe Evangeliet til Andre, som endnu befinde sig i Vanro og Mørke.

Maa Sandhedens Lys altid oplyse Sindet og straale ud af Unsigtet paa den Allerhøjeste Hellige, og maa Kundskaben om Gud, vor Fader, og hans Søn, Jesus Kristus, forøges i deres Hjerter formedelst den Helligaands Kraft for evigt, saaledes at de tilsidst, som Følge af deres rene og hellige Levnet, maa blive løftede op og herliggjorte ved Faderens højre Haand i Himmeriges Rige.

Hyrum M. Smith.

Missionsnigheder.

Afløsning. Eldsterne Mikkel A. Mikkelsen og Carl L. Albrechtsen, som begge have virket 2 Aar i Missionens Tjeneste i Aarhus Konference, ere løste med Tilladelse til at rejse hjem. De forlod Liverpool den 12. November med Dampskibet „Corsican“.

Ankomst. Eldsterne P. Eugene Johansen og Ernest G. Jensen, begge fra Castle Dale, Utah, ankom til København den 1. November for at virke i den standinaviske Mission.

Beskikkelse. P. Eugene Johansen er beskikket til at arbejde i Kristiania Konference og Ernest G. Jensen i Aarhus Konference.

Forskjikkelse. Eldste L. W. Johnson er løst fra at arbejde i Trondhjemis Konference og beskikket til at virke iblandt sine Slægtninge i Danmark.

— Man forkaster ikke Lægevidenskaben, fordi der er Kvaksalvere, og man har heller ikke Ret til at forkaste Religionen, fordi der er falske og ugodelige Religionsbekendere.

D.

Efteraarskonferencen i Kjøbenhavn.

Konferencens første Møde aaholdtes Lørdag Aften den 11. Oktober og aabnedes med Salmen: „Se paa Zion, Herrens Bærk“. Bøn af Eldste Niels Hansen, hvorefter Salmen: „Baagn, min Sanger, af din Slummer“ blev assjungen.

Konferencepræsident N. L. Hansen bød de Førsamlede Velkommen, hvorefter følgende Grensførstandere aflagde Rapporter over Arbejdet i deres respektive Grene: Helsingør: Joseph E. Jensen; Holbæk: Robert H. Sørensen; Næstved og Slagelse: Simon Christensen; Nykøbing F.: Niels Hansen, og Bornholm: Daniel C. Jensen.

Koret sang til Afsvejling: „Min Gud er mit Lys“, hvorefter Eldste A. H. Knebelau afgav Rapport over sit Arbejde og bar sit Bidnesbyrd.

Præs. N. L. Hansen aflagde Rapport over Arbejdet i Kjøbenhavns Gren, hvorefter Missionspræsident Martin Christophersen gjorde nogle Slutningsbemærkninger og udtalte sin Tilsfredshed med det udførte Arbejde. Mødet sluttedes med Salmen: „Jorden med sit Blomsterflor“. Taksigelse af Eldste John W. Christensen.

Søndag Formiddag kl. 10 aaholdtes en Søndagskolekonference, der aabnedes med Sangen: „Feg tjener Gud, mens jeg er ung“, Bøn af Eldste Arel Jensen. Derefter Sangen: „I Dag skinner Solen“.

Efter at Præs. N. L. Hansen havde budt Førsamlingen Velkommen, aflagdes Rapporter fra følgende Søndagsskoler: Helsingør: Jos. E. Jensen; Holbæk: Robert H. Sørensen; Bornholm: Daniel C. Jensen; Søborg: Jesse H. Nielsen, og Kjøbenhavn: Thorvald Petersen.

Til Afsvejling blev Sangen: „Kjære Barn, din Gud er nær dig“ assjungen, hvorefter Kjøbenhavns Søndagskole gav et interessant og godt udført Program, bestaaende af Kør læsning, Klasseøvelser, Deklamationer og Sange. Søborg Søndagskole var tilstede og udførte en Kør læsning, og en lille Pige fra samme Skole, Vera Szybrowsky, sang en Sang. Konferencepræsident N. L. Hansen talte om Søndagskolens Udbredelse og dens velsignelsesrige Virksomhed.

Missionspræsident M. Christophersen udtalte sin Tilsfredshed med Rapporterne og det gode Program og sagde, at Søndagskolen var Kirkeus største og en af dens vigtigste Organisationer; thi der blive de Unge undervist i saadanne Ting, som ville være dem en Støtte gjennem Livet og hjælpe dem til at opnaa en Frelse i Guds Rige. Skolen sluttedes med Sangen: „Nu er Somrens Tid forbi“. Taksigelse af Eldste Robert H. Sørensen.

Søndag Eftermiddag kl. 2. Mødet aabnedes med Salmen: „Hør i din Enbaarnes Navn“, Bøn af Eldste Alvin R. Christophersen. Derefter Salmen: „O, Helligaand, mit Liv, min Lyft“.

Præs. N. L. Hansen aflagde Rapport over Arbejdet i Konferencen

som et Hele i de sidste syv Maaneder. 15 Missionærer have i den Tid uddelt 68,313 Skrifter, omsat 2,835 Bøger, besøgt 37,393 Fremmedes Huse, haft 1,422 evangeliske Samtaler og holdt 312 Møder, døbt 23, ordineret 18, velsignet 13 Børn og udelukket 2 Medlemmer. Konferencen har nu 798 Medlemmer, hvorfra 550 tilhøre Københavns Gren.

Præs. M. Christophersen foreslog dernæst Kirkens Generalautoriteter, saaledes som de bleve vedtagne ved den sidst afholdte Konference i Salt Lake City, hvorefter Missionens og Konferencens Autoriteter foreslges som følger: Hyrum M. Smith som Præsident over den europæiske Mission, Martin Christophersen som Præsident over den skandinaviske Mission med John S. Hansen som Translator og Redaktionssekretær ved „Skandinaviens Stjerne“ og Jesse H. Nielsen som Missionssekretær. Da Konferencepræsident N. L. Hansen Missionstid snart er omme, blev han afløst paa den Maade, at han indtil sin Afrejse vedbliver at virke i sin Stilling, hvorefter Jesse H. Nielsen beskikkes til at indtage hans Plads. Alle disse Forslag vedtages enstemmigt.

Præs. N. L. Hansen opnæste derefter Eldsternes Beskikkelser til de forskellige Grene. Eldste A. H. Knebelau blev løst med Tilladelse til at rejse hjem, og Eldste Alfred E. Pedersen blev forflyttet til Aalborg Konference.

Københavns Gren: N. L. Hansen, Forstander (til sin Hjemrejse, derefter Jesse H. Nielsen), med Peter W. Kjær, Veroy L. Larsen og Niels Hansen som Medarbejdere og Thorvald Nielsen som Ledet af Sangforet med N. C. Hansen som Medhjælper og Ingrid Christensen som Organist med Edna Christophersen som Medhjælper.

Helsingør Gren: Simon Christensen, Forstander, med Axel Jensen som Medarbejder.

Holbæk Gren: Robert H. Sørensen, Forstander, med Louis C. Jacobsen som Medarbejder.

Næstved og Slagelse Gren: Joseph E. Jeusen, Forstander, med Otto N. Smith som Medarbejder.

Volland-Falsters Gren: John W. Christensen, Forstander, med Martin G. Hansen som Medarbejder.

Bornholms Gren: Daniel C. Jensen, Forstander, med Aug. B. Nielsen som Medarbejder.

Følgende Eldster aflagde derefter forte Rapporter og var deres Bidnesbyrd: Peter W. Kjær, Veroy L. Larsen og Alf. E. Pedersen fra København; Axel Jensen fra Helsingør; Louis C. Jacobsen fra Holbæk; Otto N. Smith fra Næstved; John W. Christensen fra Nykøbing F. og Aug. B. Nielsen fra Bornholm. Bigeledes to nylig ankomne Brødre, Martin G. Hansen og Richard W. Jensen, samt Alvin R. Christophersen paa Besøg fra Aarhus.

Præsident M. Christophersen talte derefter til Forsamlingen. Han

sagde, at Antallet paa Missionærerne i denne Mission nu var meget lille i Forhold til tidligere Aar, men desuagtet var Fremgangen her meget god i Sammenligning med andre Missioner. Han talte om Evangeliets Indførelse i Skandinavien for 63 Aar siden og om sit Bekjendtskab med flere af de første skandinaviske Missionærer og Søskende.

Mødet sluttedes med Salmen: „O, Herre, lad mig komme frem“. Takkigelse af Eldste Jesse H. Nielsen.

Søndag Aften Kl. 7. Mødet aabnedes med Salmen: „Morgenens saa dejlig oprinder paany“. Bon af Eldste Joseph E. Jensen. Derefter Salmen: „Fra Himlens høje Hvælv“.

Eldste Jesse H. Nielsen sagde, at Mormonismen var grundlagt paa Abenbaring fra Gud og maatte derfor have en fuldkommen Organisation og forkynde sande Principper. Han forklarede de Sidste Dages Helliges Lære om Frelse for de Døde, hvorved hele Menneskeslægten gjennem dette Princip kunde opnaa Frelse, og viste, at den største Del af Menneskeheden vilde gaa fortalt, hvis dette Princip ikke var Sandhed.

Til Afsvebling sang Koret: „Skal vi svigte vores Pligter“.

Eldste John S. Hansen sagde, at sand Religion og sand Bidenskab kunne forenes og maa stemme overens med hinanden; thi sand Religion er Guds Billie med Menneskene, og sand Bidenskab er en rigtig Forstaaelse af de Love, hvorved Universet styres. Han viste, at Frelse ifølge Mormonismen betyder en evig Udvikling mod guddommelig Fuldkomnethed, og var Bidnesbyrd om Evangeliets Gjengivelse og Forkyndelse i disse Dage.

Koret sang: „Kjærlighed er Lysets Kilde“. Takkigelse af Eldste A. H. Knebelau, hvorefter Koret sang: „Mester, se Uvejret trner“.

Mandag Aften den 13. Oktober Kl. 8. Mødet aabnedes med Salmen: „Fryd dig, o Jord“, Bon af Eldste Simon Christensen, hvorefter Salmen: „O, kom, du Zions Konge, kom“.

Følgende Brødre og Søstre aflagde derefter Rapporter over deres Virksomhed og udtalte deres Tilsfredshed med at virke i Herrens Ejendomme: Br. Anthon Christensen, de unge Mænds Forening; Søster Borthilde Mittelsen, de unge Kvinders Forening; Søster Marie Christensen, den kvindelige Hjælpeforening, og Br. Thorvald Nielsen, Sangkoret.

Præs. N. L. Hansen takkede Bestyrelsen af de forskellige lokale Organisationer og disse Medlemmer for det gode Arbejde, de havde udført i de sidste sex Maaneder, og opmuntrade dem til at fortsætte paa samme Maade.

Koret sang til Afsvebling: „Zion, naar paa dig jeg tænker“, hvorefter Eldsterne Joseph E. Jensen, A. H. Knebelau og Alf. E. Pedersen gjorde nogle Bemærkninger. To unge Søstre sang en Duet, hvorefter Mødet sluttedes med Salmen: „Fav Tak for Profeten, du sendte“. Takkigelse af Præsident M. ChristopherSEN.

Præstedømsmøder for Missionærerne afholdtes Mandag og Tirsdag Formiddag, hvor detaillerede Rapporter aflagdes, og mange gode Raad og Instruktioner blevne givne.

Fredag Aften den 10. Oktober afholdt den kvindelige Hjælpeforening en særdeles vellykket og fornøjelig Basar, der gav et Udbytte af 190 Kr. Netto, hvilket er betydeligt mere end ved tidligere Lejligheder.

Tirsdag Aften den 14. Oktober gav Sangforet en Aftenunderholdning og Koncert, der havde trukket fuldt Hus, og det ypperlige og vel udførte Program blev modtaget med udeligt Tilfredshed og Paa-fønnelse af Alle.

Konferenceugen sluttedes Onsdag Aften den 15. Oktober med en jævlaelig Sammenkomst, arrangeret af Ungdomsforeningen. De Tilstede-værende beværtedes med Chokolade og Kager, og et improviseret Program udførtes.

Robert H. Sørensen,
Striver.

Menneskeslægtens Alder.

Hvor længe Mennesket har været paa Jorden er et Spørgsmål, som til alle Tider har beskæftiget den lærde Verden, og man synes ikke at være Besvarelsen stort nærmere i Dag end den Gang, da Geologerne først begyndte at fremsette den Ansuelse, at Menneskeslægtens Alder er meget høj. Nogle Geologer have utalt den Formodning, at Menneskets Oprindelse går meget længere tilbage i Tiden, end de historiske Optegnelser i Bibelen give Beretning om, og denne Theori synes deraf at drage den bibelske Fremstilling af Guds Handlemåde med Menneskene i Twivl.

De fleste Bibelforskere vare før den senere Tids geologiske Opdagelser komme til den Slutning, at Bibelens Beretning om Menneskeslægten strækker sig over en Periode af omtrent 6000 Aar. Dette Resultat er kun rigtigt under den Forudsætning, at der ikke fandtes menneskelige Væsener paa Jorden før den Tid, paa hvilken de i første Mosebog meddelte Begivenheder fandt Sted. Dette er den almindelige Opsattelse, erhvervet ved et grundigt Studium af Bibelen, og den synes at hvile paa et solidt bibelsk Grundlag. Desvagtet behøver den Tanke, at der har levet andre Menneskeracer paa Jorden, som ikke omtales i denne Beretning, aldeles ikke at være i Strid med Bibelen. Den udelukker ikke Muligheden af, at der før Adam har levet Mennesker, overfor hvem den Almægtige måske ikke handlede paa en saadan Maade, at Esterverdenen vilde have nogen Nyte af at blive bekjendt dermed, og Refaiterne, Samsummiterne og Emiterne (1. Moseb. 14:5, 5. Mos. 2:11, 20, 21) have muligvis været Esterkommere af en saadan Race.

De geologiske Beviser, som menes at tyde paa, at Menneskene have levet meget længere paa Jorden, end Bibelen lader formode, bestaa hovedsagelig af Fund af menneskelige Skeletdele i Jordlag, der antages

at være meget ældre end 6000 Åar. Et lignende Argument er bygget paa Evolutionstheorien eller Udviklingslæren, nemlig at Mennesket har udviklet sig fra lavere staende Dyr, og at en saadan Udvikling kræver en meget lang Tid.

Mhære Opdagelser have dog beredt Evolutionisterne store Vanstelig-heder. De enormt lange Tidsperioder, der ere nødvendige, for at disse Opdagelser kunne forklares paa den Maade, som de ville have dem forstaaet, faar det til at svimle for den mest levende Fantasi. Et Til-fælde af denne Slags er fornødig forekommel i England. Man har der opdaget det ældste af alle Menneskeskeletter i et Fordlag, hvis Bestaffen-hed synes at tyde paa, at det stammer fra den geologiske Periode, da Rullestensleret og Æstidens Sand mødes. De ere overdækkede af thiæ Kridtlag og disse igjen af Jord. Paa Grundlag heraf har Prof. Keith beregnet, at dette Menneske maa have levet for saadan noget som 300,000 eller 400,000 Åar siden! Et dette Tilfældet, da har Men-nesket forandret sig meget lidt siden den Tid; thi Prof. Keith siger om dette Skelet:

„Der er, som De ser, den 3. Hovedsøld, der staar i Forbindelse med Taleevnen. Den er særlig godt udviklet, hvorfra man kan slutte, at vor Ven tilhørte et Samfund, der stod paa et højt Kulturtrin. Panden er skraa, men temmelig lig vore Vander. Her er et Stykke af den — Benet over Øjenhuslen — og De ser, at det ikke har en saa yderlig-gaaende og truende Form som hos „Neanderthal“-Mennesket. Det incærfeliste er, at der er saa stor Lighed mellem dette Fortidsmenneske og os selv. Det meget senere „Neanderthal“-Menneske er saa at sige helt gammeldags, medens denne Mand efter Skelettet at dømme i Form og Aandsevner tilhører vor egen Tid. Dersom vore Formodninger ere rigtige, saa betyder dette, at Nutidsmennesket i syssel Henseende var en udviklet Skabning allerede før Æstidens Begyndelse. To Mennesketyper have saaledes eksisteret Side om Side, men kun den ene af dem er ved-bleven at leve.“

Den store Ælde, som dette Skeletsfund figes at have, er en For-modning, der hviler paa meget svage Fodder. Der er flere meget usikre Led i Beregningen — hvor længe det er, siden den omtalte Æstid eksisterede, hvor langt man skal gaa tilbage i Tiden for at finde en Be-gravelsesmaade, som svarer til den, der har været anvendt overfor dette Skelet, og Umuligheden af, at det kan være blevet begravet der paa et langt senere Tidspunkt.

Ingen veed, naar de forskellige senere Æsperioder sandt Sted. Den sidste kan maaesse have været senere end Shyndfloden, der omtales i 1. Moseb., og i saa Hald behøver dette Skelet ikke at være ældre end de 6000 Åar, som Menneskeslægtens Historie almindeligt antages at strække sig over.

Den høje Udvikling, som dette Fortidsmenneske har naaet, viser, at den foreslaede Evolutionstheori, der lader Mennesket nedstamme fra abealignende Forsædre i en forholdsvis sen Tidsperiode, er uholdbar. Det Evolutionisterne forkastie denne Opsattelse, maa de nu regne med

utallige Millioner af Aar for at forklare den høje Udvikling hos dette Menneske, hvis Skelet er fundet i Fætidens Sand. Det vil sige, man maa have en større Tro og en frødigere Indbildungskraft for at kunne tro paa Evolutionstheorien end paa den bibelske Beretning.

Følge Bibelforskeres Opsattelse maa Skabelseshistorien læses om og om igjen for tilslulde at kunne forstås. De sige, at i det første Vers af 1. Moseb. læse vi, at Gud skabte Himlen og Jorden, og de paastaa, at i det næste Vers saa vi at vide, at Jorden „blev“ (ikke „var“) „øde og tom“. Derefter følger en Beretning om, hvorledes Jorden igjen blev indrettet til et passende Opholdsted for den nuværende Menneskeslægt.

Der er mange Ting, der taler for, at denne Læsemåade er den rigtige. Udtrykket „øde og tom“ (hebraisk »tohu vabohu«) benyttes altid i Skriften til at betegne en Ødelæggelsesstilstand, der er bragt over Menneskene paa Grund af Synd. For Ex. i Es. 34:11 læse vi, at Gud skal gøre Edoms Land „øde“ og lig en „Ørf“ (hebraisk »tohu vabohu«). Esaias siger endvidere, at Gud ikke skabte Jorden »tohu« eller øde. Da den udgik fra Skaberens Haand, var den ikke „øde og tom“. Denne Tilstand kom den i paa et senere Stadium før Adams og Evas Komme. Dette er den Opsattelse som flere fremragende Bibelstudenter nu hylde. De tilføje, at Bibelen ikke gjør noget Forsøg paa at give os en Kronologi, hvorved det Tidspunkt kan beregnes, da vore første Forældre levede. Hvis denne Forklaring er rigtig, er der ingen Uoverensstemmelse mellem den hellige Skrift og Geologien.

Deseret News.

Dødsfald.

Broder Anders Nielsen døde den 22. Juni i Midvale, Utah, som følge af et Fald paa en Jernbanestinne. Br. Nielsen blev født den 5. November 1845 i Nørre-Sandager, Danmark, annammede Evangeliet som ganste ung og virkede i 16—18 Aars Alderen som lokal Missionær i sit Fødeland. Han har været gift to Gange og er Fader til 16 Børn, hvoraf de 10 leve i Amerika, medens en Søn endnu opholder sig i Danmark. Br. Nielsen emigrerede til Utah i 1804 og døde som en trofast Sidste-Dages Hellig.

— Eldste Jacob Hansen døde i sit Hjem i Bear River City, Utah, den 5. August og begravedes samme steds under stor Deltagelse. Broder Hansen blev født i Kløvertoste, Kjøbenhavns Amt, den 21. November 1842, forenede sig med Kirken i 1866 og emigrerede det følgende Aar til Utah. I Aarene 1879—81 og 1886—88 virkede han som Missionær i Kjøbenhavns Konference og udførte et stort Arbejde for Herrens Værks Fremme. Han efterlader sig Hustru og 8 Børn.

„Bikuben“.

— Søster Hedvig C. Christensen, f. Jeppesen, døde den 22. August i Elsinore, Utah, efter længere Tids Sygeleje og blev begravet samme steds under stor Deltagelse. Søster Christensen blev født den 6. Juli 1877, annammede Evangeliet i 1893 og emigrerede til Utah i

Aaret 1900, hvor hun to år senere indgik Ægtefællest med Peter C. Christensen i Elsinore. Hun efterlader sig 4 Børn og en følgende Ægtefælle.

Missionærernes Rapport for Oktober 1913.

Konferencepræsident	Konference	Ytalt Missionerter	Udgifter omkring Boger	Bøger omkring Fremmede Hjem besøgte	Evangeliske Samtaler	Moder afholdte Døbte	Døbte	Børn velfigende
William Jensen	Aalborg	7	6062	54	2508	127	51	2
Peter H. Sørensen	Aarhus	15	9474	69	4616	323	116	1
N. L. Hansen	København	14	9305	510	4308	179	93	1
C. M. Nielsen	Kristiania	18	7742	72	2055	441	204	5
Ole Andersen	Bergen	11	2698	62	1619	323	87	5
James C. Bolander	Trondhjem	8	2630	61	1232	145	70	2
Totalsum for Missionen		73	37911	828	16338	1538	621	14
							2	5

Ovenstaaende Rapport for Oktober viser, at det største Arbejde gjenemsnitlig pr. Missionær er udført i følgende Konferencer:

1. Skrifter uddelte.
1. Aalborg Konf. 866, 2. Københavns Konf. 665.
2. Bøger omsatte.
1. Københavns Konf. 36, 2. Aalborg Konf. 8.
3. Fremmedes Huse besøgte.
1. Aalborg Konf. 358, 2. Aarhus Konf. 308.
4. Evangeliske Samtaler.
1. Bergens Konf. 29, 2. Kristiania Konf. 24.

Rettelse.

I sidste Nr. af „Stjernen“, Side 327, 18. Linie fra neden staar: „samme Oprindelse eller Mod som »Ulfias« og »skeirjan«;“ læs: „samme Oprindelse eller Mod som »skeirjan« i Ulfias Bibeloversættelse“.

Innehold:

Tempeltjenesten og det hellige	Missionsenheder.....	345
Præstedømme	Efteraarškonferencen i København	346
Tankesprog	Menneskeslægtens Alder	349
Efteraarškonferencen i Aalborg ..	Dødsald	351
Redaktionelt:	Missionærernes Rapport	352
Præsident Hyrum M. Smiths	Rettelse	352
Hilzen		

Afgivet og forlagt af Martin Christopher, Korsgade 11, København N.

Print hos F. E. Bording (B. Petersen.)